

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Nobilissimis, Amplissimis, ac Prudentissimis Viris Svmmo Prætori D.
Francisco De La Woestine Equiti, Baroni de Beselaere, Domino de
Flechmel, Pottrie, Lueghens, Caridon, Maete &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Nobilissimis, Amplissimis, ac Prud-
dentissimis Viris

SUMMO PRÆTORI

D. FRANCISCO DE LA
WOESTINE

Equiti, Baroni de Beselaere, Domino do-
Flechmel, Pottrie, Lueghens,
Caridon, Maete &c.

ADVOATO

D. PETRO HANNERON

Domino de Werde &c.

PRIMO SENATORI

D. ANTONIO DE LA TOVR

Domino de Hoogenhoue &c.

TOTI QVE SENATVI AC
REI P. IPRENSI.

AVRE A magni Oratoris est sententia,
& vt opinor, ab ipso magno naturæ
Parente cœlitùs hausta, Nobilissimi,
Amplissimiq; Domini, quam velim
quisque mecum cordi insculpat suo, nec ylla
vnquam ingrata obliteret obliuio: *Omnes om-
nium caritates Patria una complexa est, In Patriæ*

J( ) spina

enim dulcissimo gremio, & complexu, parentes,
liberi, fratres, sorores, denique omnia carissima
amoris nomina securâ cum quiete continentur:
quâ saluâ etiam & ij omnes salui, qui in eâ au-
tum domicilium collocarunt, & suas fortunas
ibidem commendarunt.

Quapropter non possum non omne caritatis
& pietatis officium Iprensi Reip. id est magnæ
meæ Parenti prolixè deferre; & ubi primum
vitales abs cœlo hausi auras, atque è sacro fonte
vnâ cum lacte pietatem imbibi (quo eximio
Dei beneficio nescio quid mortalibus magis
sit exoptandum) & ibidem etiam ultimum Pa-
triæ carissimæ in obsequio spiritum exopto po-
nere. Me enim primæuo naturæ beneficio sic
ea obstrictum tenet, ut, estò vel maximè enitar;
me vinculo hoc inexplicabili expediam nun-
quam, & hoc quidem, si meipsum spectem.

Quod si & mea proprius voluero intueri, tum
nouus antiquo è nexu, & is è meæ patriæ amplis-
simis erga nostram Societatem meritis, nexus
cōtexitur: in quâ me quinquaginta iam soluisse
annos ipsa numerat; sed errat: ego enim non nisi
momentum, & quidem iucundè, atque opinio-
ne meâ fugaciùs, ut ingenuè fatear, præteruo-
lasse deprehendo. Quæ beneficia si recensere
velim, & calculi in digitis, & dies in stylo me
deficient: & certè timeo, ne immensa eorum
moles hunc imbecillum animum opprimat.

Cum enim Societatis Iesu Collegiū Iprense
sit pñc cæteris in Belgio antiquius; certè inter
prima

prima eminet. Itidem & ex antiquâ huius Rei-
pub. benevolentia quasi perenni fonte nunquam
nō inexhausta beneficiorū copia, cēu riūs vber-
rimus dimanauit, hodieque dimanat: Et rei fa-
miliaris, domusque angustias tum liberali ma-
nu, tum ampliori ad mænia pomerio laxauit.
Vnde iam hortus, & ad prospectum iucundissi-
mus oculos pascit, & ad usus domesticos fer-
tilissimus penu copiosum suggerit.

Sed quid ego studeo nudam aream oculis,
quos humi defigas, subiçere? malim eos aquilæ
instar, ô mihi carissima & nobilissima Patria,
cœlo attollas: vt moles augustas, & tua regio
planè animo digna molimina suspicias; ac tuī
laboris, beneficam magnificentiam, an vero
magnificam beneficentiam, seu potius utramq;
admireris; & tecum Belgicus orbis, si non & sol
vterque gemino exurgens oceano obstupecat.

An non egregium Sapientiæ non tam domi-
ciliū, quam delubrum, siue eruditam scien-
tiarum curiam Irenensis Resp. Societati I e s v
excitauit? vbi & Aula, quæ pænè templū æquet,
& suā amplitudine oculos fallat; cui & augusta
sit velut regiæ facies, nec minor operis dignitas.

Quid de Templo illo dicam, nuper tantas
inter ærarij publici angustias, & in summâ tem-
porum iniuitate ad coronidem educto? porro
in hac tam admirandâ & vastâ mole, (quam
styli mei imbecillitas non sustinet, vt describâ)
nescias, an magis architecturæ elegans & com-
mensum artificium, an autem operis maiesta-

tem magnificentiamque admireris: ubi materiæ eximius splendor & pretium cum formæ dignitate, & elegantiâ certat: ut hinc gratia, inde verò gloria tam illustri B. Virginis templo concilietur. Cui enim alteri id Ipra B. Virginis filia, quam magnæ suæ Matri dedicaret?

Mihi verò gratum foret cetera huius Reipub: in Societatem nostram promerita enumerare, (quo de negotio erit alias dicendi aptior locus) verùm epistolę modus stylum plura meditātem cohibet; eò quod malim effundi in laudes, & iustissimas eius Reipub: cuius *Curia* (ut cum magno Cassiodoro loquar) *Templum est innocentia, temperantia, Sacrarium, ara Iustitiae.* addo: Regia prudentiæ, consiliorum arcanus thesaurus, arx securitatis publicæ, ciuicæ pacis domicilium, pauperum asylum, diuitum securitas, omnium denique securum præsidium, & publicæ tutela salutis tam animorum, quam corporum inexpugnabilis: quâ in Curiâ, uti Aulâ regiâ, gloria virtutis filia sibi perpetuum solium collocavit.

Quis enim non videat, ut purè & integrè suita hîc pietas, & antiqua morum innocentia, Senatus singulari industriâ, & piâ è Dei beneficio curâ efflorescant? & quam olim impius bellum turbo suis aris (ut ego flens vidi) depulerat, magna illa Dei Mater in pristinas sedes, sed ampliori cum honore sit restituta? & certe hac in urbe ex omnium retrò sacerdorum memoria & pio maiorum instituto, exstitit & etiamnum

ctiamnum vigeat adeò religiosa in Deiparam
obseruantia, vt grandi piaculo quis sese obstrin-
gi ingemiscat, si non illi *Misericordia Matri an-*
tiquum pietatis obsequium, iure meritoque
voti damnatus, impenderit: ea propter animo
sedit meo, id quod de illa communi omnium
parente, singulari Ippensium meorum patrona.
& diuà Tutelari olim amoeniori stylo depinxe-
ram, in hâc sacrâ Venatione de Puerò quasi
Hinnulo amissò, velut in tabulâ exhibere: vt in
câ suæ pietatis imaginem (quam olim, vti spero,
cum bono Deo de tota cius vita amphorem
oculis legendam subijcam) Ipra contempletur;
eamque ibi quærere ardeat, vt tandem, sicut
Mater Filium in Templo Ierosolymitano offen-
dit docentem, sic & Ipra Ippensi in B. Virginis
Templo Matrem ynà cum Filio suos ciues illu-
minantem inueniat.

Sed ritè mones, quod pænè exciderat, quam
omnem in curam hic excubet eorum, qui Rei-
pub. clauum regunt, religiosâ cum sedulitate,
industria, & vigilantia, vt Iuuentus probè in-
stituatur, & Catholicæ fidei mysterijs, mori-
busque imbuatur, & omnes virtutis numeros
expleat. Quid? obliuioso suppressam silentio,
sacræ eloquentiæ totâ vrbe personantis saluber-
timos & vberrimos fructus? Religio mihi foret,
eximiani Patriæ meę religionem indigno & in-
grato silentio inuoluere: ubi tanta concionum
facundia, tot Monasteriorum (qualis nusquam
alibi) frequentia, tantus in templis splendor, &

ornatus: & quod caput est, ea Sacrorum maiestas, sacri ordinis auctoritas, & populi in pietatis studium ardor, & inde rerum diuinarum suauissimus gustus, & animi deliciæ.

Et hæc quidem, si animorum salutem spectemus. quod si ad publica publicæ industriæ monumenta oculos adiecero, Deus bone! quanta hîc operum moles occurrit, & oculos suspensos detinet! Si Vrbem perlustro quam puer vidi, possum dicere, & verè dicam, quod olim Augustus de sua Roma: è lignæ olim. quasi nunc marmoream admiror. & gratulor: tot nouis ijsque elegantioribus indies è Senatûs decreto exornatur, & illustratur ædificijs. Si portis pedem extulero, hîc terra cum aqua certat: adeò ut nescias ubi maior geminæ industriæ gloria cluceat.

Sienim ambulare sicco vestigio lubeat; emetiri possim 15. miliaria & plura silicibus strata, & cuius pediti, equitiique (addo, & currui) peruria, quod nusquam alibi adspexeris. Appiam hîc credas viam ab omnibus portis quaquà versus decurrere, nec ideò hæc cura ad metam haret; sed nouos semper in labores muniendis vijs (sic & Parisijs) ut in stadio currētibus moris est, recurrit, & perennat.

Sin autem nauigare fit animus; me nouum flumen excipit, quod nuper tot per impedimenta, tenuitum ærario publico, immensis tamen impendijs, nec minore labore & solertia viginoso in solo ab ipsa urbe ad alia usque fluma

mina tandem est deductum: vnde facili vltra
citroque commeatu, & hospitali ripæ appulsa
liceat ad usque Oceanum inoffenso cursu suaui-
ter delabi. quod fit ut iam & mare sit Ipræ, &
Ipra in mari existat. At vero nequit in novo
portu meos oculos effugere noua, quæ eum
præcingere incipit, Ciuitas huic fluui adsi-
dens, inde in lata decurrens spatia meño-
rum ambitu: vnde vel maximis urbibus Ipra
tandem sese comparare audeat.

Ob haec igitur & alia innumera, tum in So-
cietatem Iesu, tum in Rempub. mihi caris-
simam parentem, beneficentiae pignora, est ut
iterum eas quas possum maximas, & nunquam
intermorituras habeam, agamque gratias:
Immortales enim Gratiarum horti, vt vetus est
sententia, at ne nudo solùm videar cum meritis
certare verborum officio; qualem qualem Gra-
tiarum dono fructum indidem præcerpam: Ni-
mirum *Sacram Venationem B. Virginis*, amissò
Puero, cui facē in via quasi comes adlucet *Phos-*
phorus, siue *Ioannes Baptista*, cum *Agar ancilla*.
Fateor verecundæ memoriæ hanc esse gratiam
nimis quam exilem: sed uti *Ioannes* sese maio-
rem præcurrit; sic & hoc Opusculum grandiori
operi, nempe *Amphitheatro naturæ præludit*; &
inde pudori suo veluti prætexit.

Verum enim vero ut tandem ad calcem de-
currat oratio, id ausim affirmare, quidquid vi-
tae diuina indulgentia mihi reliquum fecerit,
id totum Patriæ meæ honori, pro tenuitate mei

(iiiij   ingenij,

ingenij consecrabo. Quod si Olympionicæ, qui
Corynthon pineâ, Elide oleaginâ, aliaue alio è
ludo coronâ præcincti victores redibant, cense-
bantur Patriam suam coronare: quid ni & ego,
non quidem victor, sed victoris affectans præ-
mium, si quid in posterum eo eloquentiæ splen-
dore, quod dignum æternâ memoriâ censem-
tur, scripsero; id totum velim Patriæ meæ
æterno nomini & gloriæ adscribi? Si non coro-
nam attulero; saltem coronæ Iprensi nonnullum
subtexam lemniscum, cui Patriæ meæ no-
men adscribatur.

Interim Deum Opt. Max. imis, sumnisque
votis deprecabor, ut hic Phosphorus cum sua
Luna, B. Virgine inquam, tantisper huic ciuitati
illuceat; donec Oriatur sol Iustitiae, cuius in
pennis sanitas; unde sempiternæ gloriæ claritu-
do, & gaudij amœnitas efflorescat. Quo in voto,
cui nullus finis, finio, & Me meaque omnia ex
animo dedico consecroque. Casleti è Collegio
Societatis IESV. 4. Nouembris. Anno 1642.

V V. N. A. D. D.

Seruus in Christo & Ciniis

BALDVINVS CABILLIAVVS.

P R A E